

L I T V I S

AUSTRALIJOS

DVISAVAITINIS LIETUVIŲ LAIKRAŠTIS ■ LITHUANIAN FORTNIGHTLY

Registered at the GPO, Adelaide, for transmission by post as a periodical.

IV metai

Adelaide, 1951 m. gegužės 28 d.

Nr. 11(71)

Laisvajame pasaulyje

LIETUVOS VARDAS PLAČIAI SKAMBA UŽSIENIO SPAUDOJ.

Jeį seniau lietuvių tautos ar okupuotos Lietuvos valstybės reikalais buvo tiesiog sunku prasimušti ne tik į didžiąją, bet kartais net į vietinio pobūdžio užsieninę spaudą, tai šiandien senoji padėtis yra žymiai pakitusi jau mūsų naudai: dabar lietuvių ar pavergtos Lietuvos vardą rasime dažnai linksniuojant įvairiomis progomis net ir pačiuose stambiausiuose pasaulinio masto organuose. Šit imkime kad ir šiometinę Lietuvos nepriklausomybės šventę.

Prieš vasario 16 d. ir po jos ta proga apie Lietuvą bei lietuvius rašė ne tik patys įtakingieji JAV laikraščiai, kaip "New York Times" ar "NY Her. Tribune", bet taip pat visa eilė kitų.

"The Pittsburg Press" garsino Lietuvą net 4 laidose, "Chicago Daily News", "Wat. American", Bayonne, N. Y., laikraščiai įsidėjo ta proga vedamuosius, o "The Bay. Times" vedamajame pavadinimo Lietuvą "laisvės simboliu", New Yorko "Evening Herald" vedamasis skambėjo: "Lietuva pačiuose". Panašų vedamąjį įsidėjo ir "The Lovel Sun". "T. Boston Post" skelbė, kad lietuviai reikalauja prez. Trumaną išvyti bolševikus iš Lietuvos ir baigti ten vykdomas žudynes, "Detroit Free Press", komentuodama prof. Padalskio paskaitą, uždėjo antraštę, kad "Rusija yra didžiulis kalėjimas." Panašiai atsiliepė "Tribune Tower" ir didžioji Čikagos spauda. "Chicago Tribune" taip pat įsidėjo taut. drabužiais apsivilkusių lietuvių, susėdusių aplink dain. A. Kaskas, nuotrauką, "Sun Times", be aprašymo, dar 3 lietuvių nuotrauką, "Chicago D. P." — sen. Dirkseno ir kons. Daužvardžio pareiškimus, "Chic. Herald-American" St. Piežos straipsnį etc. Spec. pranešimus taip pat davė ir JAV telegramų agentūros.

RUPINAMASI IŠKELTI LIETUVOS BYLĄ JUNGTINĖSE TAUTOSE.

Nors ir keista, bet JAV ligi šiol dar nėra ratifikavusios genocido konvencijos. Daug tuo reikalu rūpinasi mūsų veiksniai, diplomatiniai ir konsuliniai organai, organizacijos ir atskiri asmenys. Taip

pat daug padeda senat. Bentonai, genocido termino kūrėjas prof. Lemkinas ir kt., taip pat visa eilė amerikiečių laikraščių. Kaip kad pažymėjo savo kalboj Rochestery buv. VLIKo narys B. Gaidžiūnas, lietuviams šiuo metu itin svarbu iškelti Lietuvos bylą Jungtinėse Tautose. "Chicago Herald-American" įsidėjo ta proga žurnal. St. Piežos straipsnį, pavadintą "Lietuviai šaukias gelbėti tautą", kuriame cituoja min. Žadeikio atsišaukimą į "laisvojo pasaulio sąžinę", kad būtų kiek galint greičiau gelbstima lietuvių tauta nuo išnaikinimo, ir apžvelgia jo įteiktą tuo reikalu J. Tautoms notą. Gen. sekretoriui Trygve Lie įteiktame pareiškime sakoma, kad jau pats laikas JT imtis tuo reikalu visų reikalingų žygių. VLIKo, vadovaujamo M. Krupavičiaus, pareiškimu, sovietai yra išžudę ar deportavę daugiau kaip 500.000 mūsų tautiečių. Į tą pareiškimą min. Žadeikis taip pat atkreipė JT dėmesį, rašo laikraštis.

Tačiau svarbu tą bylą ne tik iškelti, kaip kad pažymėjo min. Žadeikis per pareiškimą spaudai, bet ir ją laimėti — kad neatsitiktų taip, kaip kad pav. atsitiko su S. Salvadoro iškeltu Tibeto užpuolimo.

IMIGRACIJOS DEPARTAMENTO ĮSPĖJIMAS

Primenama visiems svetimšaliams Australijoje, kad pagal 1947 metų Svetimšalių Įstatymą, visi svetimšaliai privalo pranešti Imigracijos Departamentui apie kiekvieną savo adresą ar darbovietės pakeitimą.

Kiekvienas ne-britų kilmės imigrantas, pakeitęs savo gyvenamą vietą ar darbovietę, privalo laike 7 dienų užpildyti formą "RA2" ir kartu su savo Registracijos pažymėjimu (Certificate of Registration) patiekti Commonwealth'o Imigracijos Įstaigai, jeigu jis gyvena sostinės mieste, arba artimiausiai Pašto Įstaigai, jeigu jis gyvena provincijoje.

Laiške Redakcijai Imigr. D-tas nurodo, kad jau daug buvę atsitikimų, jog už Svetimšalių Įstatymo nevykdymą tekę nusikaltusius perduoti teismui ir jie buvę nubausti.

klausimu. O tam reikia parinkti patį tinkamiausią momentą.

BOLŠEVIKŲ IR NACIŲ BIČIULYSTĖ UŽ- ANTSPAUDOTA LIETUVIŲ KRAUJU.

Pereitais metais JAV pasirodė "Trijų dekadų sprendimas", apie kurį Washington Post paskelbė, kad "tai yra knyga, kurią turėtų perskaityti kiekvienas." Plačiai skaitomas am-čių žurnalas "Reader's Digest" š. m. kovo leidiny paskelbė iš jos ištrauką, pavadintą "Tikroji Sovietų istorija." Joje pavaizduoti visi Sovietų įsigalėjimo etapai ir plačiau nušviestas jūrininkų sukilimas Kronštate, — tų pačių jūrininkų, kurie pirmieji pakėlė ginklą prieš carų despotizmą, bet vėliau, pamatę bolševikų žiaurumą, atsuko ji taip pat prieš naujuosius satarpus. Tai įvyko 1921 m. vasario 23 d. iki kovo 17 d., kai Sov. Sąjunga pripažino daug gudų žemių Lenkijai ir apsisprendė pripažinti Pabaltijo valstybių nepriklausomybę. Jūrininkų ir valstiečių sukilimas buvo paskandintas kraujuje. Tūkstančiai jūrininkų ir darbininkų krito išskjersti gatvėse. Kalinių ir įkaitų egzekucijos buvo vykdomos masiškai. ir visa tai buvo vykdoma Trockio įsakymu, vadovaujant Tuchačevskiui, kurie paskiau patys krito nuo bolševikų rankų. Visa tai savo akimis matė ir paskiau plačiajam pasauliui paskelbė du JAV deportuoti anarchistai: A. Berkmanas ir Emma Goldmann Užgniauzę sukilimą, pirmą ir vienintelį rusų tautos mėginimą nusikratyti jų režimu, didelę bolševikų minties skleidėją JAV E. Goldmann į savo dieno-raščius įrašė: "Kronštatas sutraukė paskutinį ryšį, kuris mane dar jungė su bolševikais."

Nuo to sukilimo šiemet suėjo 30 metų. Minimasis sukilimas, kaip kad pareiškė ta proga senat. Mc. Mahonas, kada nors rusų tautai virs lasvės simboliu Amerika yra draugė rusų tautos, bet ne bolševikinės sistemos su jos MVD, kuri, kaip pažymima toj tikrojoj Sovietų istorijoje, šiandien yra tapusi pasaulyje didžiausiu "darbdaviu". Prievartiniai darbai šiandien yra virtę tikru Sovietų ekonomijos pagrindu. Be jų komunistų valstybė sugriūtų.

Pirmasis jų buvimą oficialiai patvirtino kominformo šulas Neni, kuris dėstė, kad ten jie "esą neišvengiami" ir dėl to pasipiktinusių Mateotti, fašistų nužudytų italų socialistų vado sūnų, parašiusį Italijoje pagarsėjusį veikalą "Kapitalizmas ir Komunizmas", kuriuo atskleidė visas Sovietų režimo žiaurības, išmetė net iš partijos. Dr. J. Dallinas, šio dalyko specialistas, išskaičiuoja, kad tokių darbo vergų S. Sąjungoj šiuo metu esama nuo 7 iki 12 milijonų. Tačiau kiti Sovietų žinovai laiko tą skaičių esant toli gražu per mažą. Taip A. Koestleris, buvęs pats kadaise komunistas, apskaičiuoja, kad jų bus apie 17 mil., o Kravčenko — net 18 mil. Apie tiek pat jų esant teigia ir ispanų pilietiniame kare pagarsėjęs raud. generolas Valantino Gonzalez, žinomas El Campesino vardu, kuris Davido Rousset bylos metu Paryžiu paskelbė, jog daug mūsų tautiečių yra nugabenta net į Naująją Žemę, gi pabėgęs į Vakarus Sovietų aviac. leit Pyrogovas teigia, kad tik vienu baltu Sibiro darbo stovyklose yra apie 1 milijoną. Palygindamas tuos skaičius su politiniais katorgininkais ir tremtiniais caro laikais,

"R. D." pažymi, kad prie carų jų skaičius retai kada prašokdavo 50.000, be to, jų traktavimas, palyginti su Sovietų, buvo kur kas žmoniškesnis.

Taip pat plačiai minimi valymai, bylos, brolystė su Hitleriu. Ta proga "R. D." pastebi: "Didžiausią ironiją visų tų Maskvos valymų, per kuriuos tūkstančiai buvo tiesiog išskjersti už sąmokslą su Hitleriu", parodė 1939 m. tarp komunistų ir nacių sudarytas paktas, kuriuo pats S t a l i n a s sudarė suokalbį su Hitleriu. Jį pasirašęs jis paskelbė, kad "Vokiečių ir Sov. S-gos tautų bičiulystė, sutvirtinta krauju, ilgai išliks tvirta. Pirmoj eilėj ji buvo sustiprinta Lenkijos krauju, kai Hitleris, tuo būdu duodamas žalią šviesos signalą pradėti 2-jam pas. karui, puolė ją iš vakarų, tuo pačiu laiku "taiką mylinti" Sov. S-ga repliniu puolimu įsiveržė į Rytų Lenkiją. Toliau toji bičiulystė buvo dar daugiau sucementuota Sovietų invazija į Lietuvą, Latviją ir Estiją ir tų kraštų okupavimu; pristatymu didelio kiekio medžiagų, maisto ir kuro naciams; Sovietų agentų diriguojamais demokratiniuose kraštuose, tam skaičių ir JAV, streikais ir sabotažo veiksmais ir galiausiai sovietine propagandos kampanija, rėmusia hitlerizmą ir dergusia prieš fašistus kovojančius Santarvininkus.

Tai, kas anksčiau buvo padaryta su rusų tauta, dabar buvo padaryta su lenkais ir baltais. Stalinas pavertė jų kraštus vienu milžinišku kalėjimu, o šimtus tūkstančių nekaltų žmonių pasiuntė į darbo vergų stovyklas Sibire. Kitą iš eilės dekadą tas pat bus įvykdyta vienas po kito kituose kraštuose: Rumunijoje, Bulgarijoje, Vengrijoje, Albanijoje, Čekoslovakijoje... S. S-ga po 1-mojo pas. karo užėmė tik 8 mil. kv. mylių, gi šiandien jau turi per 13,5 mil. ir valdo daugiau kaip 750 mil. žmonių — 1/3 visos žmonių giminės ir 25% viso pasaulio teritorijos."

Gale žurnalas betgi pastebi, kad toji grėsmė jau imama kaip reikiant suprasti, ir pastebimi pirmieji vilties ženklai. Tas pats skausmingas procesas, atskleidęs tikrąjį nacizmo veidą, taip pat parodo, kas yra bolševizmas. Laisvasis pasaulis mato, kad pirmoji komunistinės tiranijos auka krito rusų tauta. Prasidėjo jau ir priešpuolis, nors dar netvirtai ir lyg žaidžiant. Ir toji kova vyksta už nieką nei daugiau nei mažiau, kaip už laisvės išlaikymą visame pasaulyje.

Tai gražūs ir teisingi žodžiai, pasakyti taip pat apie mūsų kraštą. Tenka tik laukti, kada gražius žodžius, šiuo metu vis gausėjančius, ims keisti veiksmai.

(ELTA)

— Persijoje padėtis dėl nacionalizacijos naftos pramonės dar labiau paastrėjo. Britų rafinerijų įren-
gimai vertinami apie 500 milijonų svarų. Jie jokiū būdu nenori atsisakyti savo teisių į Persijos naftą ir pasiruošę siųsti net kariuomenę, gi persai reikalauja tuoj pat visas rafinerijas perduoti jiems. Rusai daro visas pastangas padėti pabloginti, tikėdamiesi patys iš to ką nors laimėti.

Persijos naftos netekimas Anglijai reiškia nepaprastai didelį smūgį ūkiškai.

Prof. Dr. Stepono Kolupailos

„NEMUNA“ PASKAICIUS

(Liet. Kat. Spaudos D-jos leidinys, Chicago, 1950)

VYTAUTAS ŽEMKALNIS

Su nepaprastu malonumu, pasididžiavimu, net sušigraudinimu iki ašarų, perskaičiau Dr. Stepo Kolupailos kūrinį „Nemunas.“

Tokia paprasta, nuoširdžia kalba aprašyti Nemuną galejo žmogus, kuris karštai myli savo kraštą, o ypatingai to krašto praeities didįjį liudininką — Nemuną. Kaip gerai prityręs gydytojas matuodamas pulsą nustato žmogaus fizinį bei psichinį stovį, taip Stepas Kolupaila, matuodamas Nemuno pulsą, nustato ne vien jo fizines savybes, bet ir dvasines.

Reikia skaudžiai apgailestauti, kad būdami Lietuvoje skubėjom lankyti užsieniūs, atidėdami krašto pažinimą pasiaiškinimui: „suspėsime“, o dabar su kartumu konstatuojam, kad nespėjom!... (žinoma, toli gražu ne visi) ir kad visa tai, ką pamatėm ir patyrėm „sviete“ — taip nyku, taip viskas svetima dvasiai. Tik dabar — tremty — mes pajuntam, kad ir Liurdas, nors mums brangi šventovė, bet sielos žaizdoms gydyti neatstoja mažiausios Nemuno krantų versmelės.

Lietuviais mes galime išlikti tik Nemuno versmių palaikomi. Be Lietuvos grūdo, be Lietuvos oro ir be Lietuvos versmių savo širdyje mes prarandame tuos kūno ir dvasios elementus, kurie padaro mus lietuviais. Gera yra išlaikyti savo kalbą ir papročius svetur, bet to maža, kad išliktume lietuviais. Jei norime jais likti — be sąlygų turime grįžti Lietuvon.

Visi atėjūnai Lietuvoj gyvendami jau trečioj kartoj pasidarytų lietuviais, ir visi lietuviai tremtiniai ar išeiviai trečioj kartoj taptų jau tikrais australais, amerikonais, prancūzais ar kt.

Prof. Kolupailos „Nemunas“ kelia nepaprastai didelį norą grįžti Lietuvon, o tai ir yra, tautos gyvybės požiūriu, didžiausias tos knygos nuopelnas. Perskaitykite prof. Kolupailos „Nemuną“, ir jūsų meilė Lietuvai užsidegs nauja vilties ugnimi.

Prof. Kolupaila „Nemuno“ pratarmėj pasisako:

„Norėjau surinkti ir apsaugoti ateičiai visa, ką apie Nemuną žinojau, kad būsimieji Lietuvos hidrologai lengviau galėtų dirbti toliau mano pradėtajį darbą.“ Atrodo, lyg tai būta tos knygos pagrindinio tikslo. Ogi autorius, gal ir pats to nenujausdamas, savo šiuo kukliu veikalu apima visą mūsų tautos buvimo problemą. Aš turiu čia minty ne vien tik Lietuvos fizinės energijos šaltinį, kuris be abejo yra mūsų materialinės ateities pagrindas, bet lygiai taip pat ir dvasinę, fiziškai tuo tarpu neišmatuojamą, savybę. Mes esame gyvi ne vien tik organinio maisto dėka. Kaip miršta žmonės iš skausmo, netekę savo artimiausių asmenų — vaikų, žmonos, tėvų ir pan., taip miršta kai kada ir tremtinys ne

dėl maisto stokos, ne dėl nepakenčiamo klimato, bet iš sielvarto, ilgėdamasis Dubysos ar plačių laukų.

Prof. Kolupaila primena mums, kad jau XVI šimtm. apie Lietuvos Nemuną buvo sukurta ir atspausdinta ištisa poema lotynų kalba. Čia pat jis parodo mums ir tos knygos (1553) titulinį puslapį: „De Fluvio Memele Lithuaniae...“

Prof. Kolupailos „Nemunas“ yra mokslinių tyrimų davinių knyga apie Nemuną su kelionės Nemunu aprašymu, padavimais, istoriniais faktais, žmonių portretais ir autoriaus asmeniškais išgyvenimais, aprašytais kartais tik keliais žodžiais, bet taip vaizdingais ir taip giliai prasmingais. Kartais vienu dviem sakiniais nupiešiamas nepaprastai įdomus paveikslas.

Taip psl. 130 skaitome: „... Labai įdomus pasivaikščiojimas Nemuno krantu aplink Alytaus kilpą. Mėgdavau tokią ekskursiją, ypatingai rudenį, kai Nemuno pakrančių miškai buvo tokie margi. Vienoje ekskursijoje mane lydėjo... kiaulė, kuri, kaip šuo sekė mane visą dieną ir, matyt, paklydo...“

Šiaip iš karto sakinytis apie kiaulę gali atrodyti tik kaipo komiškas ekskursijos epizodas. Tačiau tokio epizodo tikrai nepasitaiko... Nicoje.

O ar gali Nicos grožis prilygti Nemuno grožiui?... Tuo Nemuno grožiu aną sykį džiaugėsi Lietuvos profesorius ir Lietuvos... kiaulė. Lietuvos elitas ir jos žemiausias sutvėrimas...

Regiu: Aukštas Nemuno krantas apaugęs krūmokšniais. Beveik pačia briauna, siauručiu takeliu matau iš lėto žygiuojantį aukštą vyrą su barzdele, kuris savo pastabiom akim stengiasi apimti plačiausius Nemuno plotus, nudažytus tokiom turtinngom Lietuvos spalvom. O Nemunas žalsvai melsva gyva juosta lyg „raskašyjas“ savo guoly, lyg savo judesiais, kartais ramiais, iškilmingais, kartais verdančiais sūkuriais, kartais skubiais pabraukimais, norėtų įrodyti profesoriumi, kad auksinė gamta nemiršta, tik žiemos poilsiumi tesiruošia, kad vėliau pavasarį ir vėl sužydėtų visu savo stebuklingu grožiu. Nemunas ir profesorius — jie abu bendrauja, viens kitam pasipasakoja, viens kitą paguodžia. Kiek minčių, kiek gražių idėjų tada ima bręsti profesoriaus galvoje ir kokia graži ir galinga jausmų banga sutvirtina profesoriaus viltis. Ir jis žengia Nemuno briauna tvirtais, ramiais ir dideliais žingsniais.

Kartais atrodo, lyg prof. Kolupailos Nemuno aprašymuose trūktų spalvų, ar tai akvarelinių, ar riebių aliejinių, kad jo aprašymuose tik pliki bespalviai apibūdinimai, siluetai, tik geometrinės apybraižos.

Dubrovskis

S. A. PUŠKIN

A. S. Puškinas (1799—1837) — vienas iš didžiausių rusų literatūros asmenybių. Per palyginamai trumpą savo gyvenimą (žuvo dvikovoj vos 38 metus turėdamas) jis sukūrė ištisą literatūrinę epochą.

Už savo jau tuo laiku demokratines pažiūras buvo caro ir jo satrapų persekiojamas ir tremiamas.

Čia patiekiame mūsų skaitytojams vieno jo kūrinį — Dubrovskis — vertimą, kuris eis per eilę numerių.

Redakcija

I

Prieš keleris metus viename savo dvarų gyveno senas rusų dvarponis Kirila Petrovičius Treokūrovas. Jo turtas, aukšta kilmė bei ryšiai pridavė jam svarbos gubernijose, kuriose buvo jo dvarai. Kaimynai stengėsi patenkinti mažiausias jo užgaidas; gubernijos valdininkai drebėjo išgirdę jo vardą. Kirila Petrovičius tuos vergiškumo ženklus laikė priklausancia duokle, o jo namas visuomet būdavo pilnas svešių, pasiruošusių linksminiui jo ponišką tėžu-

Psl. 131: "... vaga gili, srovė srauni, vingiai švelnūs, abu krantai statūs, krantai šlapi, versmė prie versmės ..."

Autorius nespalvina savo grafiškų apibrėžimų, nes to ir nereikia: kuris gi mūsų, matęs Nemuną, galėtų nustatyti jam spalvą — Nemuno spalvą kas akimirka keičia amžinasis mūsų spalvų valdovas — saulė. Nemunas kiekvienu momentu yra žavus. Mes matome jį čia tremtyje kiekvienas savo spalvomis — spalvomis, kurios harmonizuoja mūsų išgyvenimams ir prisiminimams.

Gyvu nuoširdžiu kelionės Nemunu atpasakojimu, prof. Kolupaila priminė mums puikias Nemuno vaizdus su jo versmėmis, upėmis, krantais ir rėvom, su jo gyventojų rūpesčiais, džiaugsmiais ir maldomis. Kaip ir visuomet, pilnas jaunuoliško optimizmo, mūsų didysis mokslininkas prof. Kolupaila baigia savo knygą šviesia viltimi ir tikėjimu į Lietuvos rytojų:

"... Ateis laikai, grius žiaurumu ir prievarta paremtos despotijos, mūsų Lietuva vėl bus laisva! Mūsų Nemunas vėl gražiai sutvarkytas. Didžiulės užtvankos suvaržys nuostolingus potvynius, palengvins laivybą vasaros sausmečiais ir aprūpins visą šalį elektros energija. Žalius krantus puoš jausios sodybos su gėlių darželiais, švarūs ir kultūringi miestai, jungs dailūs tiltai, kuriuose nebebus įtaisyta sprogdinimo kamerų... Ten, kur seniau liejo prakaitą nelaimingi vytininkai ir sielininkai, linksmas jaunimas leis savo laisvalaikį žaisdamas ir sportuodamas. Praeities vargus jie prisimins tik skaitydami mano knygą..." (psl. 232).

Tikiu ir aš.

mą dalyvaujant triukšminguose, o kartais net ir audringuose, pasilinksminimuose.

Niekas nedrįso atsisakyti kbiečiamas arba nustatytomis dienomis neatvykti tinkamai reiškiant pagarbą į Pokrovskoje. Privačiame gyvenime Kirila Petrovičius rodė visas neišmoksrinto žmogaus ydas. Išpaikintas aplinkinių, jis priprato duoti visišką laisvę visiems savo karšto būdo gūsiams ir visoms gana riboto proto užmačioms. Nors ir didelės fizinės jėgos, jis porą kartų per savaitę sirgdavo persivalgymu ir kiekvieną vakarą būdavo įsikaušęs.

Viename namo priestate gyveno šešiolika kambarnių, dirbančių tinkamus jų lyčiai darbus. Priestato langai buvo užtvėrti mediniais pinučiais; durys užrakintos spynomis, kurių raktus Kirila Petrovičius laikydavo pas save. Jaunos kalinės nuskirtomis valandomis išeidavo į sodą ir vaikščiodavo prižiūrimos dviejų senų moterų. Laikas nuo laiko Kirila Petrovičius kai kurias jų išleisdavo už vyrų, o jų vietas užimdavo naujos.

Su baudžiauninkais ir tarnais jis elgėsi griežtai ir net žiauriai: vis dėlto jie buvo ištikimi: jie didžiavosi savo pono turtais ir garbe ir savo ruožtu, vėl daug sau leisdavo santykiuose su kaimynais, pasitikėdami didele pono galia.

Visas Treokūrovo darbas buvo važinėti po plačias nuosavybes, ilgai girtauti ir krėsti išdaigas, kurias, be to, kasdien išrasdavo naujas ir nuo kurių nukentėdavo kuris nors naujas pažįstamas, nors ir seni draugai ne visuomet jų išvengdavo išskiriant vieną Andriejų Gavrilovičių Dubrovskį. Šis Dubrovskis, atsargos gvardijos poručikas, buvo jo artimiausias kaimynas ir valdė septyniasdešimt sielių (rusai baudžiauninkus skaičiuodavo ne galvomis, bet sielomis, Vert.). Treokūrovas, išdidus su aukščiausio rango žmonėmis, gerbė Dubrovskį nekreipdamas dėmesio į šiojo kuklų turtą. Kažkada juodu buvo tarnybos draugai ir Treokūrovas žinojo iš patyrimo jo būdo nekantrumą bei ryžtumą. Aplinkybės išskyrė juos ilgam. Dubrovskis, netekęs turty, buvo priverstas išeiti į atsargą ir turėjo apsigyventi paskutiniame savo kaime. Kirila Petrovičius, apie tai sužinojęs, siūlė jam savo globą, tačiau Dubrovskis padėkojo ir pasiliko neturtingas ir nepriklausomas. Po kelerių metų Treokūrovas, atsargos generolas-anšefas, atvažiavo į savo dvarą; jiedu susitiko ir labai apsidžiaugė. Nuo to laiko jie kiekvieną dieną būdavo kartu, ir Kirila Petrovičius, kaip gyvas nesiteikęs nė vieno aplankyti, tartum niekur nieko atvažiudavo į savo bičiulio namiūkštį. Būdami vienmečiai, gimę tame pačiame laume, vienodai auklėti, jie iš dalies panėšėjo vienas į kita tiek būdu, tiek ir polinkiais. Vienu požiūriu jų ir likimas buvo vienodas: abudu vedė iš meilės, abiejų žmonos greitai mirė, abiejų pasiliko po vieną kūdikį. Dubrovskio sūnus mokėsi Peterburge, Kirilo Petrovičiaus duktė augo tėvelio akyse, ir Treokūrovas dažnai sakydavo Dubrovskiiui: "Jeigu ta-

vo Valodė bus vyras, išleisiu už jo Mašą; nieko, kad jis plikas kaip tilvikas." Andriejus Gavrilovičius linguodavo galva ir, paprastai, atsakydavo: "Ne, Kirila Petrovičiau, mano Valodė ne pora Marijai Kirilovnai. Neturtingam bajorui, kaip jis, geriau vesti neturtingą bajoraitę ir būti namuose šeimos galva negu pasidaryti išpaikintos bobelkos užvaizda."

Visi pavydėjo santarvės, viešpataujančios tarp didaus Treokūrovo ir jo neturtingo kaimyno, ir stebėdavosi pastarojo drąsumu, kai jisai prie stalo pas Kirilą Petrovičių pareikšdavo savo nuomonę visai nesirūpindamas, ar ji prieštarausja šeimnininko nuomonei ar ne. Vienas-kitas bandė jį pamėgdžioti ir išeiti iš reikiamo paklusnumo ribų, tačiau Kirila Petrovičius taip juos pabaidė, kad visam laikui atėmė jiems norą panašiai kėsintis ir vien Dubrovskis pasiliko bendro įstatymo išimtis. Netikėtas įvykis viską sujaukė ir pakeitė.

Kartą, rudens pradžioje, Kirila Petrovičius ruošėsi į medžioklę. Išvakarėse buvo įsakyta šunininkams ir jojikams pasiruošti penktai valandai ryto. Lapinę ir virtuvę pasiuntė jau iš anksto į vietą, kur Kirila Petrovičius turėjo pietauti. Šeimnininkas ir svečiai nuėjo į šunidę, kurioje per penkis šimtus šunų gyveno šiltai ir sočiai, savo šuniška kalba garbindami Kirilos Petrovičiaus dosnumą. Čia pat buvo sergančių šunų ligoninė prižiūrima štabo gydytojo Timoškos bei skyrius, kuriame kilmingos kalės apsišuniuodavo ir maitindavo savo šuniukus. Kirila Petrovičius didžiavosi šita kilminga įstaiga ir niekuomet nepraleisdavo progos ja pasigirti savo svečiams, kurių kiekvienas mažiausiai bent dvidešimtą kartą ją apžiūrinėjo. Jis vaikščiojo po šunidę apsuptas svečių ir lydimas Timoškos bei vyresniojo šunininko; sustodavo prieš vieną kitą kiūtėlę, tai klausinėjo apie ligonių sveikatą, darydamas daugiau ar mažiau griežtas ir teisingas pastabas, tai pasiūkdavo pažįstamus šunis ir meiliai su jais kalbėjo. Svečiai skaitė pareiga stebėtis Kirilo Petrovičiaus šunidę — vienas Dubrovskis tvlėjo ir raukėsi. Jis buvo aistringas medžiotojas. Ištekliam jam leido laikyti du skalikus ir vieną kurtų grūtę; jis negalėjo suvaldyti mažo pavydo, matydamas šitokia puikią įstaigą.

— Ko tu, brolau, raukaisi? — paklausė jį Kirila Petrovičius. — Ar tau nepatinka mano šunidė?

— Ne, — atsakė jis piktai, — šunidė nuostabi, vargu jūsų žmonių toks gyvenimas kaip jūsų šunų.

Vienas šunininkas įsižeidė.

— Mes dėl savo gyvenimo, dėkui Dievui ir ponui, nesiskundžiame; o kas teisybė, tai teisybė: kitam bajorėliui būtų pravartu pakeisti savo dvariškį tį j bet kurią čia esamą kiūtėlę. Jam būtų ir sočiau ir šilčiau.

Kirila Petrovičius garsiai nusikvatojo išgirdęs savo baudžiauninko pastabą, svečiai nusijuokė pasikui jį nors ir jautė, kad šunininko pastaba gali liesti ir juos. Dubrovskis išbalo, tačiau nepratarė nė žodžio.

Tuo laiku Kirilai Petrovičiui atnešė pintinėje naujai gimusius šuniukus. Jis susidomėjo jais, išsirikino sau du, likusius liepė nuskandinti. Tuo laiku Andriejus Gavrilovičius dingio ir niekas to nepastė-

Beatricė

GEROJI MAMA

Tu ieškai šiandie mano pėdsakų arimuos gimtų miškų konvalijos sau parsinešt pati gal išėjai Tavo languose — valandos sustojo: rymo, lyg mėlyni ir nusiminę angelai.

O ašen esu dykumoj!
Ir dykumoje — yra miestas
(Nėra nei sfinksų čia, Nei piramidžių nėra,
dėl to ir gatvės ne šešėliuose ištiestos,
dėl to ir metų tūkstančiai čia neatvėsta)

Ir tik naktis ateis. Ir tik naktis pečius Tau apka-
/bins
ir žvilgsnį, tartum jūros giluma, palies —
(Ar mano smėlio dykuma kada žvaigždėm aptvins?
Ar pėdas žingsnių mirusių nušvies?)

Vai nedainuokit miestai ir nutilkit šitos' dienos
ir gatvės... Aš negaliu išgirst Josios žodžių.
(O esu dykumoje vieny - viena
ir nežinau, kur žydi Tavo sodai).

O Tujen — nežinai, jog ašen dykumoje viena,
kad mano miestai — dūžta viens po kito;
kad stoviu prikalta gyveniman, prie jo sugriuvu-
/sios sienos
ir laukiu... Laukiu ryto

O rytas yra vis legendoj:
rasomis nutaškytas, tartum jazmino graudi akis.
Ar jis ateina? — Iš pievų gilumos girdžiu kažką
/sunkiai brendant...
lyg sapną... kuris neša Tavo... laišką,
kad vėl suplaktų man širdis.

bėjo.

Grįžęs su svečiais iš šunidės, Kirila Petrovičius sėdo vakarieniauti ir tik tada, nematydamas Dubrovskio, jo pasigedo. Tarnai atsakė, kad Andriejus Gavrilovičius išvažiavo namo. Treokūrovas liepė jį pavyti ir būtinai gražinti. Kaip gyvas jis nebuvo išvykęs medžioklėn be Dubrovskio, prityrusio ir tikslaus šunų ypatybių vertintojo bei neklaidin-go visokių medžioklinių ginčų sprendėjo. Tarnas, išjojęs jo, grįžo dar sėdint prie stalo ir pranešė savo ponui, kad, girdi, Andriejus Gavrilovičius nepakluso ir nepanoro grįžti. Kirila Petrovičius, kaip paprastai įkaitintas įvairių degtinių, užpyko ir kartotinai pasiuntė tą patį tarną pasakyti Andriejui Gavrilovičiui, kad, jeigu jis tuč-tuojau negrįšias nkvoti į Pokrovskoje, tai jis, Treokūrovas, su juo amžinai susipyks. Tarnas vėl išjojo. Kirila Petrovičius, pakilęs nuo stalo atleido svečius ir nuėjo gulti.

Ryto metą pirmas jo klausimas buvo: ar Andriejus Gavrilovičius čia? Vietoje atsakymo jam padavė trikampiu sudėtą laišką. Kirila Petrovičius liepė raštininkui skaityti jį garsiai ir išgirdo sekantį:

Malonus mano pone,

Aš iki tol nemanau važiuoti į Pokrovskoje, kol Jūs man neatsiūsate atsiprašyti šunininką Paramašką; o jau mano bus reikalas jį bausti ar dovan-

ENGLISH SECTION

LIFE IN ENSLAVED LITHUANIA

AS REPORTED IN THE CONTROLLED SOVIET PRESS

ADMINISTRATION

Administrative subdivision of Lithuania

The Russian-language organ of the occupational regime, *Sovietskaya Litva* (No. 157/2115 of July 5, 1950), published an ukase of the "Presidium of the Supreme Soviet of the Lithuanian SSR" which drastically reorganized the administrative subdivision of the country to conform to the Russian pattern. This decree, published under the signature of Justas Paleckis, President of the said Presidium, and Stasys Pupeikis, Secretary, divided the country into four "Oblasti" — equivalent to former Nazi "Bezirks." In English translation, this would mean either "circuit" or "area."

Each "oblast" is subdivided into a number of "reion" — a total of 87. Each "reion" or region is in turn subdivided into "district Soviets" and the "city Soviet" of the reion seat.

Historic lines and former country frontiers were

completely ignored. The Klaipėda area embraces considerably large districts of Samagitia, disregarding the former status of the Klaipėda Territory as an autonomous area subject to an internationally guaranteed Klaipėda-Memel Covenant between the Allied Powers (Britain, France, Italy and Japan) and the Republic of Lithuania. On the whole, the territorial redistribution is fairly practical. To give a better notion of the significance of the new administrative subdivision, the names of the "reions" assigned to each "oblast" will be indicated. The reader should note the "alphabetical order" conforming to a Russian one.

Vilnius Oblast embraces the capital city of Vilnius and the reions of Anykščiai, Varėna, Vievis, Vilnius, Daugai, Druskininkai, Dūkštas, Dusetos, Zarasai, Ignalinas, Kovarskas, Molėtai, Naujoji Vilnia, Nemenčinė, Pabradė, Smėliai, Trakai, Ukmergė, Utena, Šalčininkai, Švenčionėliai, Švenčionys, and Eišiškės.

ti, gi aš nesiruošiu būti Jūsų vergų pajuokiamas ir iš Jūsų pusės to nepakęsiu — nes aš ne juokdarys, o senovinis bajoras.

Lieku pasiruošęs patarnauti
Andriejus Dubrovskis

Pagal šių laikų supratimą laiškas būtų labai nemandagus, tačiau jis Kirilą Petrovičių supykino ne savo formos keistumu, o dėl savo esmės.

— Kaip, — sugriaudė Treokūrovas pašokęs iš lovos basas, — siūsti jam mano žmones atsiprašyti, o jau jis galės juos bausti ar dovanoti! Ką jis iš tikrųjų mano? Ar jis supranta, su kuo turi reikalo! Aš jam... Paverks jis man karčiomis ašaromis, įsitikins, ką reiškia prieštarauti Treokūrovui!

Kirila Petrovičius apsirengė ir išvyko į medžioklę priprastu puošnumu, tačiau medžioklė nepavyko. Per visą dieną matė tik vieną kiškėlį, bet ir tas paspruko. Pietūs lauko lapinėje taip pat nepavyko ar bent jau nepatiko Kirilo Petrovičiaus skoniui, kuris primušė virėją, išplūdo svečius ir grįždamas su medžiotojais tvčiomis jojo Dubrovskio laukais.

Prabėgo kelios dienos. Dviejų kaimynų nesantika tęsėsi. Andriejus Gavrilovičius į Pokrovskoje negrįžo, o Kirila Petrovičius be jo nuobodžiavo ir apmaudą reiškė įzeidžiančiais išsireikškimais, kurie, dėka vietinių dvarininkų stropumo, pasiekdavo Dubrovskį iškreipti ir papildyti. Naujas įvykis sužlurdė paskutinę viltį susitaikinti.

Kartą Dubrovskis apžiūrinėjo savo mažo dvarelio laukus; artindamasis prie beržynėlio jis išgirdo kirvio smūgius ir už minutės — griūvančio medžio traškėjimą. Jis nuskubėjo į beržynėlį ir užklupo Pokrovskoje ūkininkus, ramiausiai vagiančius jo miš-

ką. Jį pamatę, jie bandė bėgti. Dubrovskis su savo vežėju juos sugavo ir atsivarė į savo kiemą. Trys priešio arkliai liko čia pat nugalėtojo laimikis. Dubrovskis buvo nepaprastai įpykęs. Anksčiau niekada Treokūrovo žmonės, žinomi plėšikai, nedrįsdavo sauvaliauti jo dvaro ribose, žinodami jo bičiulystę su savo ponu. Dubrovskis matė, kad dabar jie naudojami atsiradusia nesantaika ir todėl nusprendė, priešingai visiems karo teisės nuostatams, pamokyti savo belaisvius rykštėmis, kuriomis apsirūpino jie tame pačiame beržynėlyje, o arklius prirašyti prie pono gyvulių.

Gandas apie įvykį dar tą pačią dieną pasiekė Kirilą Petrovičių. Jis įdūko ir pirmo piktumo priepuolyje manė su savo dvariškiais užpulti Kisteniovką (taip vadinosi kaimyno dvarelis), sugriauti ją iki pamatų ir apgulti savininko namą, — tokie dalykai jam buvo ne naujiena. Tačiau jo mintys greitai nukrypo kita linkme.

Vaikščiodamas sunkiais žingsniais salėje, jis atsitiktinai pažvelgė pro langą ir pamatė kieme sustojusį trejetą (rusai valdininkai pagal rangą važinėdavo dvejetu, trejetu, ketvertu ir šešetu arklių vert.), ir mažas žmogiškštis odine kepure išlipo iš ratų ir nuėjo į prievaizdos butą; Treokūrovas pažino posėdininką Šabaškiną ir liepė jį pakviesti.

— Sveikas, kaip ten tave vadinti, — tarė Treokūrovas. — Ko malonėjai atvykti?

— Aš važiauvau į miestą, jūsų prakilnybe, — atsakė Šabaškinas, — ir užsukau pas Ivaną Demjanovą sužinoti, ar nebus kokių nors įsakymų iš jūsų prakilnybės.

(Bus daugiau)

K a u n a s Oblast embraces the City of Kaunas and the regions of Alytus, Ariogala, Veisiejai, Viliampolė, Vilkaviškis, Vilkija, Jėzėnas, Žiežmariai, Jonava, Kazlų Rūda, Kaišiadorys, Kalvarija, Kėdainiai, Kybartai, Lazdijai, Marijampolė, Naumiestis, Panemunė, Prienai, Simnas, Šakiai and Jurbarkas.

K l a i p ė d a Oblast embraces the City of Klaipėda (Memel) and the regions of Varniai, Klaipėda, Kretinga, Mažeikiai, Pagėgiai, Plungė, Priekulė, Rietavas, Salantai, Seda, Skaudvilė, Skuodas, Tauragė, Telšiai, Šilalė, and Šilutė (Heydekrug).

Š i a u l i a i Oblast embraces the Cities of Šiauliai and Panevėžys, and the regions of Akmenė, Biržai, Vabalninkas, Dotnuva, Žagarė, Joniškėlis, Joniškis, Kelmė, Kupiškis, Kuršėnai, Linkuva, Obeliai, Pakruojis, Pandėlis, Panevėžys, Pasvalys, Radviliškis, Ramygala, Rokiškis, Tytuvėnai, Troškūnai, Užventis, Šeduva, and Šiauliai.

New "Ministers"

Comrade Aleksej Mikhailovich Chistyakov was named Deputy Prime Minister of the LSSR.

After a trip to Moscow, comrade Vladislovas Yosifovich Augustinaitis was relieved of his duties as a Sovkhoz Farming Minister and named Minister of Agriculture of the LSSR. Comrade Dimitry Alekseyevich Mamayev was appointed Minister of Sovkhoz Farming.

Comrade Aleksej Mikhailovich Petrov was named Chairman of the State Planning Commission.

One "Varangian" lost a job

Comrade Slatyokin, manager of the Žagarė sovkhos, is removed from the office because of the inconscientious performance of his duties, fraternization with the kulaks, and the covering up of their machinations.

(LKB/b party organ TIESA, August 12, 1950)

Medal for Valor against "Bandits"

"Political banditism" is becoming so widespread in the various areas under the Russian control that a new military decoration was created by Stalin to reward his "stribis." According to uncensored reports, the "bandits" infected even the Siberian slave labor camps where Lithuanian and other Balt prisoners caused much trouble to Russian prison "heroes" who, in several verified instances, saturated the prison barracks with kerosene, set the barracks on fire at night, and shot down in cold blood anyone emerging from the burning buildings.

The "valor" of the Russian police troops engaged in liquidating Lithuanian Freedom Fighters consists mainly of indiscriminate looting and burning of the homes of farmers, the raping of women, and the bayoneting of infants and old men unable to keep the pace of the prisoner columns.

American people are beginning to realize this type of "valor" from news dispatches from Korea regarding the fate of American prisoners.

A quisling "hero" liquidated by guerrillas?

The Party organ TIESA announced in its issue No. 250;

"October 19, 1950, we lost a faithful son of the bolshevik Party, a great patriot of the Soviet Fatherland, Deputy Minister of Agricultural comrade Povilas Tryčius ..."

The fact that all of the "great" of the moment participated at the funeral and a series of "meetings of mourning" were ordered held throughout the country, points to the liquidation of this renegade by Lithuanian Freedom Fighters. The entire "Council of Ministers," chief officials of the LKP/b Central Committee, and heads of the MGB forces escorted the bier of an ardent quisling who helped the Russians impoverish and enslave former freemen farmers by driving them into kolkhozes and/or Siberia. The "great" were listed alphabetically:

A. Anushkin, V. Augustinaitis, M. Babianskas, B. Baranauskas, F. Bieliauskas, A. Chistyakov, I. Fedorin, M. Gedvilas, H. Hiksa, Ks. Kairys, Pyotr Kapralov of the MGB, P. Kareckas, P. Kolcov, J. Laurinaitis, Kaz. Liaudis, R. Majauskas, D. Damayev, S. Melnik, T. Mončiunskas, M. Naumov, V. Niunka, P. Olekas, E. Ozarsky, "president" Justas Paleckis, S. Pashchenko, Vasiliy Pisaryov, K. Preikštas, B. Pušinis, A. Raguotis of the Komsomol, V. Sakalauskas, Antanas Sniečkus the first Secretary in person, A. Sokolov, A. Stonys, J. Šimkus, M. Šumauskas, T. Tilvytis, Aleksander Trofimov, P. Variakojis, V. Vazalinskas, J. Vinickas, J. Volovik, G. Ziman, J. Zinkus, R. Žebenka.

AGRICULTURE

Prosecutor Bakharov Raves

The Party organ TIESA of 29 August, 1950 published a long and violent tirade of comrade Bakharov, State Prosecutor of the LSSR, against Lithuanian farmers. Long lists of sentenced peoples were published for the edification of others, in the best Russian tradition.

The extreme poverty of the transgressors was evident from the type of charges brought against them.

One farmer stole a handful of hay for his hidden animals. People driven into kolkhozes secreted their animals. Others stole foodstuffs and rags. Each of these "crimes" of the impoverished and hungry former freemen called forth a heavy penalty from comrade Bakharov, "hard labor in corrective camps" ranging from 8 to 25 years.

Many of the incidents included fathers and sons, mothers and daughters. For instance, M. Klinkaitis, chairman of the auditing committee of the "Young Guard" kolkhoz in the Klaipėda area and his son "appropriated" two hundredweights of grain. The father received a sentence of 15 years and the son 8 years.

Bakharov instructed the "courts" to apply the heaviest sentences possible under the Russian code of laws.

Plowing at night!

The MTS kollektiv (crew of the Motor Tractor Station) at Pasvalys successfully fulfills its fall plowing. The tractor park is being used rationally. At the enlarged "Atžalynas" kolkhoz, the tractors

are used to reap flax and sow wintercrops during the day, and they plow up the land at night. . . Five to six hectares are plowed during the night. The autumn plowing is done by MTS tractor brigades. (TIESA, No. 223 of Sept. 19, 1950)

Joy at being robbed . . .

Busy days of feverish harvesting work have just passed over the broad fields of kolkhozes. As far as the eye can see, long columns of carts adorned with banners and placards roll down the Republic's highways and roads. Mass singing accompanied by accordions, sounds over the column and gay laughter echoes the singing. It is the kolkhozniki delivering their ripened crops to the State . . . With joy and love, the kolkhozniki are bringing the fruits of their labor and care, because they know that every pood of grain quota will be exceeded, every column of carts will all the more strengthen the Socialist Fatherland.

(JAUNIMO GRETOS magazine, No.8, Aug. 1950)

No propaganda during the robbery?

Is this the way to service grain deliverers? . . . Not a single motto or placard is posted at the grain delivery point in Marijampolė, to urge speedier tempo in grain deliveries. A kolkhoznik arriving at this point sees no diagram which would enlighten him regarding the situation in his reion, the achievements of the rival districts. Neither is there a wall bulletin or a fighting sheet posted. What is worse, no agitators or instructors ever visit the grain delivery point. There is a radio knot close to the grain point, and yet the director of the point does not even contemplate installing loudspeakers. He claims that "Political work has no significance here it is important that the storehouses be well filled. . ." This is an incompetent, a totally unjustified view! (TIESA, No. 197 of August 20, 1950).

Troubles with "joyful" seizures

The Kybartai reion fulfilled only 17,9% of the annual plan. What obstructs victory over this shameful backwardness? The most important reason is that the reion's leaders failed to organize political mass action in the villages in time. The Party's reion committee dispatched the Party and Soviet aktiv (Party and government functioniers) to the villages only on August 30th. But even this was not done as it should have been done. Everything was done hastily. No concrete assignments were given the activists before their departure. During their stay at kolkhozes, no one troubled to verify how and what they were doing there. So although these people visited the kolkhozes, grain deliveries remained in arrears as in the past.

(TIESA, No. 221 of Sept. 17, 1950)

Open thefts from serfs

Individual managers of the grain reception points are duping the kolkhozniki by abusing their Soviet status for their own selfish enrichment.

Chaos persists at the Kaišiadorys grain point. The point managers very frequently make unjust

analysis of the grains delivered by the kolkhozes, and in this manner they rob the kolkhozes, by writing off a part of the grain to the account of alleged dampness or impurity.

For instance, after checking the 1,493 kilograms of grain delivered from the "May First" kolkhoz, it became clear that the dampness as entered in the receipt stub was marked 2,12% greater than it was in fact. The dampness of the grain brought from the "New Way" kolkhoz was marked in the analysis stub at 18,2%, the impurity 4,5%, and other admixtures 1,9%. Furthermore, ergot infection of first class was marked. In fact, however, the dampness of the grain brought from this kolkhoz did not exceed 17,1%, impurity amounted only to 3,28%, other admixtures to 0,76%. There was no infection. However, the point managers dumped this grain into the repository for infected grains.

(Article by comrade P. Starostin, Moscow's Plenipotentiary for grain seizures from Lithuania.)

(TIESA, Sept. 2, 1950.)

Machines remain unrepaired

When the commission verified the preparations for harvesting made at the Onuškis sovkhov, serious deficiencies were discovered. Reaping machines and horse-operated rakes were improperly repaired, harvesting brigades were not formed, no spare parts and no fuel were available for machines and tractors.

(TIESA, July 1, 1950)

Crop seizures O. K., but — no fertilizers!

For half a year the kolkhozes of this (Akmenė) reion are attempting to obtain the necessary azotic, phosphoric and other fertilizers. However, all the efforts were in vain. Chairman of the reion's executive committee and the leader of the reion's agricultural division had been promising for a long time to supply the kolkhozniki with mineral fertilizers. Now, when fertilizers are urgently needed for fertilization work, the reion's leaders refuse to help. They even told the kolkhozniki that the latter should go to Klaipėda and buy the fertilizers at the plant . . . But the factory does not issue fertilizers to individual kolkhozes.

(Jonas Vinkša, chairman of the "Aušra" kolkhoz)

(TIESA, No. 209 of Sept. 3, 1950)

Falsified "achievements"

Individual ministries economize costs not because of improvements but by falsifying individual indices. An example is provided by the plants of the Local Industry Ministry. Production costs were claimed to have been reduced by 4,9 million rubles in 1949, including 3,5 m. rubles for raw materials. Analysis of the use of raw materials shows that 69,6% of the reduction under that heading, or 2,818,000 rubles, was achieved by raising the prices of the finished products.

(TIESA, No. 158)

Achievements in figures

In the areas of Kaunas and Šiauliai, the account-

ting of hay mowing is improper. For instance, of the 65 hectares seeded according to plan of "Molvyn" kolkhoz of the Užventis reion, only 50 ha were mowed and the area of the mowed land was not at all indicated in the books. At the "Lenin's Way" kolkhoz of Vilkaviškis reion, 108 ha were to be mowed but only 6,95 ha were actually cut. The same situation persists at the "Michurin" kolkhoz, where 12 ha of the planned 175 ha were mowed.

(TIESA, No. 199 of Aug. 23, 1950.)

Viduklė grain point mired . . .

An impassable mire surrounds the grain reception point, even at this season. In autumn, people and wagons drown in it, even though very little effort is needed to provide a passable approach to the grain threshing and reception shelter. The point's director Krivosheyev and his assistant, comrade Klyusov, pay no attention to the long lines of people, sometimes 200 persons, standing in queues and waiting to see them.

(TIESA, No. 190 of Aug. 12, 1950)

Roofless granaries

In Radviliškis, the granaries have no roofs, floors are torn up, threshing machines are without sieves, the threshing reception platform is not prepared.

At Baisogala, the grain storehouses are allegedly "repaired." However, water is streaming through the roof of the storehouse No. 1. Storehouse No. 7 is not fit for grain storage. At Kėdainiai the grain reception point is messy and the walls are damp, thus ruining the grain. The roofs of two storehouses are gaping.

At Joniškis, the grain reception point director comrade Marchenko stated in his report that this technical base is adequately prepared for grain storage. However, the roofs of storhouses Nos. 5, 8, 10 are not repaired, storehouse No. 3 needs a new floor, the storehouses are not disinfected.

(TIESA, No. 199 of Aug. 23, 1950)

No audience for agitators

A great many agitators do not prepare talks and lectures among the kolkhozniki and the working peasantry regarding the decisions of the Party and government. They do not explain the decisions of the Council of Ministers of the USSR and of the CK of the VKP/b regarding the harvesting and meeting the delivery quotas of agricultural products in 1950. They throw no light on international events. They rarely read belles lettres literature. They do not popularize the champions of socialistic competition — the best machinists of the reaping and threshing machines, the experiences of straw stackers and other kolkhozniki . . . A great many clubs and lecture rooms had not carried their activities into the agricultural or tractor brigades, into the barns, the threshing aggregates servicing the brigades. Because of the unsatisfactory organization of political mass activity, the reion is left behind in the task of harvesting and delivery of grains to the State.

(Propaganda and Agitation Division of the CK of the LKP/b)

(TIESA, No. 197 of Aug. 20, 1950)

What do they care about serfs!

The MTS of Kupiškis has 32 threshing machines, of which two are the powerful MK-1100. Furthermore, the reion is being serviced by the MTS of Skapiškis which also received two MK-1100 machines this year. One would have to search carefully to find another reion as well such mighty technical aid. However, grain deliveries to the State not only failed to increase: they decreased.

It is not accidental, because the threshing machines are being used improperly — they stand idle more often than running. For instance, the thresher Katelė, the machinist of the Kupiškis MTS, who is to service a number of kolkhozes, has not visited a single kolkhoz as yet. The MTS leadership pretends not to know that. Such behavior is all the more surprising, because there are more than one such careless thresher at the station.

The powerful MK-1100 threshers thus far did not thresh one ton of grain. It is clear that the MTS leadership and the reion's executive committee's agricultural division do not intend to use them for the threshing job. Shortage of machinist-threshers? No! Attempt is made to explain that the MK-1100 machines are not adjusted to local working conditions.

It is a harmful, groundless opinion! Who could believe that? We do not know how clever the MTS leaders, functionaries of the agricultural division of the reion, are at creating fables. But this one — about the MK-1100 threshers — is a poor fable.

(TIESA, No. 212 of Sept. 8, 1950)

ANGLIJA PREKIAUJA SU RAUD. KINIJA

Ryšy su gen. Mac. Arthuro pareiškimais Senato komisijose paaikėjo, kad Anglija varo plačią prekybą su komunistine Kinija, tuo pačiu padėdama komunistams Korėjos kare.

Iškėlus aikštėn šį faktą JAV-bėse kilo didelis pasipiktinimas ir reikalavimas, kad Anglija nutrauktų prekybą bent tų medžiagų, kurios reikalingos tiesioginiai karo vedimui. Dabar Anglija nutraukė siuntimą Kinijai gumos, kuri ypač reikalinga karo vedimui.

Tačiau tuo reikalas dar nesibaigia. Anglija varo plačią prekybą su Rusija bei jos okupuotais kraštais iš kur reikalinga medžiaga siunčiama toliau Kinijai

Ypač anglių kareiviai turi nekaip jaustis karo lauke, kai priešą remia biznieriai iš jų tėvynės . . .

— Prez. Trumanas paprašė Kongresą skirti 8,5 milijardus dolerių laisvųjų tautų kariškai ir ūkiškai pagalbai, kad jos galėtų pasirošusios sutikti didžiu li Sovietų agresijos pavojų. Iš šios sumos 6¼ milijardo skiriama kariškai ir 2¼ milijardo ūkiškai pagalbai.

Prez. Trumanas šia proga pareiškė, kad nuolaidomis taikos nelaimėsime.

Redaguoja vyr. sktn. A. Krausas

Partizano skautybe

Lietuvių tautos visas gyvenimas dabar vyksta labai neįprastu būdu. Neturime nei valstybės, nei jos mokyklų, įvairių kitų įstaigų. Vistik lietuvių tauta: dar gyva ir laisvoms tautoms neįprastu būdu rengiasi savo laisvę atgauti. Drausmingos ir šaunios laisvės gynejos kariuomenės vietoje lietuvių tautą kiek galėdami gina mažesniais dalinėliais susiorganizuotieji partizanai. Jie negali kovoti kariuomenės pulkais ar batalionais, nes gyvenimo aplinkybės to neleidžia.

Mūsų skautų organizacija taip pat turi atsakingas pareigas kovoje už lietuvių tautos ateitį. Ji privalo padėti jauniems lietuviukams užaugti gerais lietuviais, mylinčiais savo tikrąją tėvynę Lietuvą ir norinčiais būti gerais jos piliečiais.

Bet, štai, emigravus iš Europos lietuvių skautų organizacija pradeda užmiršti savo šūkį, ji pradeda užsnūsti. Tai dėl to, kad daug skautų, skaučių ir jų jaunesniųjų vadų laukia, iki kas pradės steigti lietuvių skautų skiltis ar draugoves, į kurias galėtų įstoti ir toliau skautauti.

Tai negera. Lietuvos jauni vyrai ir mergaitės nelaukia, iki juos pašauks į partizanų koks karininkas. Jie mato, kad Lietuva reikalinga gynėjų, jie eina į girių glūdumas ir patys steigia partizanų būrius, kuriems vadovauja veikliausi ir narsiausi iš jų pačių tarpo.

Taip ir mes darykime. Senesni mūsų vadai dažnai gyvena ten, kur nėra jaunų lietuviukų ir lietuvių, kuriuos jie galėtų suburti į lietuvišką skiltį ar draugoves. Dažnai tie vadai neturi laiko ar jėgų dėl sunkaus kasdieninio darbo. O kur susiburia bent nedide-

lis lietuvių jaunimo būrelis, ten tikrai yra vienas kitas skautas. Tad jaunesnieji skiltininkai, paskiltininkai, imkitės darbo ir steigite lietuvių skautų-partizanų skiltis ir draugoves. Jūs žinote, kokia yra lietuviškoji skautybė, prisiminkite lietuviškąsias liaudies ir skautų dainas, žaidimus, o jei to gerai nebeatsimenate, pavartykite senus iš Europos atsivežtus "Skautų Aido" ir "Skautybės" komplektus ir jūs jau labai daug prisiminsite. O pradėję dirbti, įsigysite ir gražaus patyrimo vadovauti. Senieji vadovai tikrai jums mielai padės.

Mūsų brangi tėvynė laukia, kad jūs vykdytumėte jai duotą pasizadėjimą jai tarnauti.

Pilkas Vilkas

PERSITVARKANT

Po paskutinio PLSS-gos vadų ir vadovių suvažiavimo, įvykusio 1949 m. vasario mėn. 19-20 d.d. Scheinfelde, mūsų Sąjunga smarkiai pasikeitė dviem kryptim: (1) erdvės atžvilgiu — labai decentralizavosi; sutelktai gyvenę Vokietijoje, tremtinių stovyklose, Sąjungos nariai išsiskirstė į įvairius žemynus ir, tuo būdu, pateko į gerokai skirtingas gyvenimo sąlygas; ir (2) Sąjungos apimties atžvilgiu — kai kurie nariai atitrūko ir nebepalaiko jokių ryšių. Šiomis dienomis PLSS Tarybos Pirmininkas vyr. sktn. K. Palčauskas kreipėsi į Tarybos narius siūlydamas statutą pakeisti ir priderinti prie šių dienų reikalavimų, kad išlaikytume tradicinę Sąjungos vieningumą bei organizuotumą. Svarbesnieji pakeitimai šie: išrinktieji organai veikia po tris metus; PLSS Tarybą sudaro: PLSS Pirmininkas, Vyr. Dvasios Vadovas, Vyr. Skautininkas, Vyr. Skautininkė, Rajonų Vadai, Rajonų vadeivos, rajonų vadeivės,

Studentų Skautų "Vyčio" Korp. Pirmininkas, Studenčių Skaučių Sąjūdžio Pirmininkė. Rajono vadovybės organams išrinkti ir organizaciniams reikalams aptarti kas trys metai įvyksta rajonų vadų ir vadovių suvažiavimas ir, to suvažiavimo metu, rajono skautų vadų ir skaučių vadovių sueigos. Rajono vadų ir vadovių suvažiavimas renka: Rajono vadą ir jo kandidatą, 3 kontrolės komisijos narius ir 2 kandidatus. Skautų vadų sueiga renka: Rajono vadeivę ir jo kandidatą, Rajono Garbės Gynėją ir jo kandidatą. Skaučių vadovių sueiga renka: Rajono vadeivę ir jos kandidatę, Rajono Garbės Gynėją ir jos kandidatę.

Iki gegužės 31 d. Tarybos nariai pareikš savo nuomonę dėl statuto pakeitimo, vėliau Tarybos Pirmininkas sugrupavęs nuomonę patieks balsavimui. Tuo būdu susilauksime netrukus statuto, pritaikyto šių dienų reikalavimams. Reikia manyti, kad skautiškoji veikla tuo pagyvės ir sustiprės.

LIETUVA PAVERGTŪJŲ TAUTŲ KONFERENCIJOJE.

AL š. m. IV. 9 d. numeryje 8 (68) buvome paskelbę žinią, paimtą iš "Daily Mirror", Sydney, kad š. m. rugsėjo mėnesį Londone įvyks pavergtųjų tautų konferencija.

"Tremtis" (Vokietija) iš autoritetingų šaltinių patyrė, kad tokia konferencija įvyksianti apie rugpjūčio mėnesį ir joje bus atstovaujama Lietuva. Šiai konferencijai sušaukti iniciatyvos imasi Europos Sąjūdis.

LIETUVOS ISTORIJOS

jau nebeturime ir greitai laiku neturėsime. Patrios leidykla nori išleisti naują laidą. — AL Leidykla

Lietuviai pasaulyje

"AMERIKA PIRTYJE" AMERIKOJE

Vasario 25 d. Brooklyne buvo suvaidinta Keturakio komedija "Amerika Pirtyje". Spektaklis praėjo gyvai ir su tam tikru iškilmingumu. Buvo, mat, atžymėta 50 metų sukaktis nuo pirmojo to veikalo vaidinimo, pagerbtas autorius ir nusipelnę pirmojo vaidinimo dalyviai. Veikalą režisavo V. Žukauskas.

Salė buvo sausakimšai pilna ir negalėjo sutalpinti visų norinčių vaidiniman patekti.

LIETUVIAI KAZACHSTANE

D i r v a pateikia informaciją, skelbtą per Alma-Ata radijo stotį, kurioje kalbama apie kolchozų su stambinimą Kazachstane ir Kirgizijoje. Pranešimas rusų kalba taip skamba: "Naują tėvynę mūsų žemėje sėkmingai kuria iš Lietuvos ir Latvijos tarybinių respublikų atvykę kolchozininkai, kurie savo kraštuose negalėję surasti nei darbo, nei duonos. Apie 160.000 atvykusių iš Lietuvos ir Latvijos darbininkų čia kuria sau 'laimingą ateitį.' Toliau informacijoje sakoma, jog Kazachstane žemės nestingą ir ji jau seniai laukusi darbo rankų.

Mes Australijoje

LIETUVIŠKAI RADIO BANGOMIS

Š. m. birželio 3 d. sekmadienį, 20 val. 30 min. solistė

ELENA RUKŠTELIENĖ dainuos lietuviškas dainas Adelaidės Valstybiniame Radiofone. Dainavimas bus transliuojamas per 5AN stotį.

GERB. AL PRENUMERATORIUS, kurių prenumeratos laikas baigės, prašome pratęsti prenumeratą, kad galėtume siuntinėti AL be sutrukdymo.

AL Administracija

CANBERROJE įsteigta lietuviškos spaudos kioskas. Adresas: V. Biveinis, 3 Faunce Cresc., O'Connor, Canberra. Čia gaunama visos mūsų platinamos knygos, žurnalai ir laikraščiai. Čia taip pat galima užsakyti ir Australijos Lietuvį.

Naujais mūsų atstovybei linkime geriausios sėkmės.

Be to, numatoma netrukus tokią atstovybę turėti ir Geelonge.

MUSŲ SKAITYTOJAMS

Šis AL numeris viena savaitė suvėluotas dėl įvykusio linotipo sugedimo.

AL Leidykla

IŠMINTINGAS DRAUGAS

Tautietis P. Š. mums rašo: "Siunčiu vieną svarą ir dešimt šilingų ir prašau apsilankyti Australijos Lietuvį, nes mano draugas jau neduoda pasiskaityti."

Draugas, tiesa, nekoks, bet išmintingas. Jeigu visi draugai taip pasieltgtų, tai AL tokio pat dydžio ir už tą pat prenumeratą jau galėtų lankyti skaitytojus kas savaitę, o ir jo turinys būtų nepalyginamai stipresnis.

Nagi, pabandykite, draugai!...

LIETUVOS MINISTERIS BR. K. BALUTIS DĖKOJA

Lietuvos Ministras Didž. Britanijoje Bronius K. Balutis atsiuntė ALB Krašto Valdybos Sekretoriaus A. Ustjanausko vardu tokį laišką:

"Esu gavęs ir didžiai dėkingas Australijos Lietuvių Bendruomenės Krašto Tarybai už sveikinimų ir linkėjimų laišką, pasirašytą Tarybos Prezidiumo — p. p. J. Kalvaičio, Tamstos ir S. Balčiūno.

Būsiu Tamstai labai dėkingas, jeigu malonėsite perduoti jiems mano padėką. Iš savo pusės, šia proga aš siunčiu geriausius linkėjimus Australijos Lietuvių Bendruomenei ir jos Krašto Valdybai — gražiai valdytis, o Bendruomenei — augti ir bujoti.

Nuoširdžiai Jūsų,

Bronius K. Balutis
Lietuvos Ministras

DAUGIAU TAUTINĖS SAVIGARBOS!

Š. m. gegužės 9 d. visoje Australijoje atšvėstas 50-ties metų Commonwealtho jubiliejus. Adelaidė šiam jubiliejui taip pat smarkiai ruošės ir žiūrovo neapvydė. Į šią didžiulę jubiliejinę eiseną buvo pakviesti ir lietuviai. Buvo gera proga 300.000 minioje atstovauti ne tik imigrantus, bet ir savo tautą. Reikalas gana paprastas — dalyvauti eisenoje savo tautiškais drabužiais ir žengti plevėsuojant

trispalvei. Pareigos menkos, deja, kartu ir didelės

Ir taip — minia pajudėjo — o lituvių vos šeši!... O kur gi mūsų tautos ambasadoriai? Iš 1600 Adelaidėje ir apylinkėse esančių lietuvių tik 6! Ir tai visi vyrai. Kur mūsų moterys su savo spalvingais drabužiais? O juk turime tautinių šokių ansamblių, chorą ir kt. taut. junginius.

Šį kartą didesnę priekaištą gal tektų padaryti tautinių šokių sambūriui. Grupė turi apie 20 žmonių visi turi tautiškus drabužius. Ne vieną kartą jie gražiai atstovavo lituvių vardą, bet šį kartą, nors ir buvo pasižadėję, deja, apvydė...

Turėkime daugiau tautinės savivarbos!

Al. Gutis

LIETUVIŲ KULTūros FONDO VISUOTINIS METINIS SUVAŽIAVIMAS

LKF Australijos Valdybos š. m. gegužės 4 d. nutarimu šaukiamas yra Kultūros Fondo visuotinis metinis suvažiavimas šių metų birželio mėn. 30 — liepos 1 dienomis Melbourne, Vic. Suvažiavimo tiksliai vieta ir laikas bus pranešta vėliau. Visais suvažiavimo reikalais prašoma kreiptis į LKF pirmininką adresu: 4 Ridgeway, Kensington, W. 1, Vic.

Suvažiavimo darbų tvarka:

- 1). Suvažiavimo atidarymas. Mandatų Komisijos rinkimai.
- 2). Suvažiavimo pirmininko ir sekretoriaus rinkimai.
- 3). LKF Austr. Valdybos veikimas:
 - a) Pirmininko pranešimas;
 - b) Išdininko pranešimas.
- 4). LKF Revizijos Komisijos pranešimas.
- 5). LKF ateinančių metų veiklos planas.
- 6) Diskusijos dėl pranešimo
- 7) LKF organų rinkimai:
 - a) Valdyba; b) Revizijos Komisija; c) Garbės Teismas.
- 8) Sumanymai, sveikinimai ir rezoliucijos.

LKF skyrių atstovai į suvažiavimą renkami paprasta balsavimo tvarka visuotinių skyriaus susirinkimų. Suvažiaviman renka atstovus taip pat ir tie skyriai, kurie dabar įsisteigė ar dar ligi suvažiavimo įsisteigs, bet kurių adresas nežinomas ir todėl jie nėra tie sioginiai painformuojami. Tokie skyriai renka po vieną atstovą.

Kiekvienas atstovas privalo turėti su savimi jo išrinkimo įrodymus, kad patiekus Mandatų Komisijai.

Suvažiavime dalyvauja atstovais taip pat A. L. B. visų valdybų ar komitetų švietimo vadovai, kurie turi turėti atitinkamą pažymėjimą, pasiimtiną savo skyriaus valdyboje. Suvažiavimo dalyviai patys pasirūpina lėšomis išlaidoms padengti, jei šio reikalo nesutvarko juos įgaliojusieji organai.

Į suvažiavimą turi teisės siųsti atstovus mūsų laikraščiai — Australijos Lietuvis ir Mūsų Pastogė.

LKF Australijos Valdyba

LITERATūros IR MENO ŠVENTĖ

Gegužės 12 d. Melbourne ir apylinkės lietuviai turėjo retai pasitaikančią progą pasigėrėti mūsų literatūros ir meno atstovų kūryba.

Į gražią ir erdvią Cathedral Hall susirinko virš 400 lietuvių, norėdami po sunkių savaitės darbų atsikvėpti lietuviškoje aplinkoje.

Programoje dalyvavo iš Sydneyaus atvykęs rašytojas Pulgis Andriušis, kuris klausytojams pateikė ištrauką iš savo spausdinamos knygos "Sudiev, kvietkeli!" Iš vietinių menininkų dalyvavo išraiškos šokio šokėja E. Kepalaitė, vykusiai išpildžiusi šokius "Lietuvos siluetai ir siekimas". Poetė J. Švabaitė-Gylienė padėklamavo tris savo kūrybos eilėraščius, kurie klausytojų buvo gerai įvertinti.

Klarnetistas A. Valius išpildė Fantaziją iš operos Faustus (Gounod), Fantaziją iš La Pantana (Lazar) ir Polonaise Črakovia (Kokoski). Visi A. Valiaus išpildytieji dalykai klausytojų buvo palydėti karštais plojimais. Toliau solistė M. Aukštikalnienė gana gražiai padainavo solo Mimi ariją iš operos La Boheme. Vėliau — S. Kačėnausko ir Ruduo — Chopin.

A. Vaičaitis skaitė B. Brazdžio — Auka ir Veselkos — Sugrižimas. Pabaigai visus koncerto dalyvius nuotaikingai nuteikė rašytojas Pulgis Andriušis, paskaitydamas feljetoną — Vyrų, padindinkime žemę.

Visa koncerto programa praėjo labai darniai ir Liet. Kultūros Fondo Melbourne skyriui, skyriaus valdybai, o ypačingai p. A. Krausui, idėjusiam nemaža darbo ir laiko organizuojant šį koncertą priklausę visų padėka.

Taip pat reikia įvertinti ir mūsų menininkų bei rašytojų pasišventimą lietuviškosios kultūros labui, aukojančių ne vieną liuosląki besiruošiant šiam ir kitiems pasirodymams.

Alb. Pocius

SAUGOKIME IR UGDYKIME SAVĄ KULTURĄ, KAD GYVI IŠLIKTUME.

Balandžio 15 d. įvyko Lietuvių Kultūros Fondo Melbourne Skyriaus susirinkimas, kuriam pirmininkavo J. Valys ir sekretoriavo D. Giedraitytė. LKF Melbourne Skyriaus pirm. A. Krausas padarė pranešimą veiklos klausimu. Meno ir literatūros skoniui ugdyti ir sava kultūrai palaikyti numatoma kasmet suruošti vieną didesnio masto muzikos-literatūros koncertą. Šiais metais toks koncertas įvyko gegužės 12 d. Numatyta daugiau dėmesio kreipti į jaunimo švietimą ir auklėjimą. Skyriaus rūpesčiu pradės greit veikti vakarinėje Melbourne dalyje sekmadienio mokykla. Ją Skyrius remia ir globo.

Lenkams varant propagandą už Vilnių ir įvairiais būdais stengiantis pasisavinti ir nuteikti pasaulį savo naudai, Skyriaus susirinkimas pageidavo Vilniaus klausimais paskaitų, nušviečiančių Vilniaus krašto meną, kultūrą ir jo garbingą praeitį. Vilniaus klausimais paskaitas yra sutikęs skaityti Vilniaus ir jo krašto žinovas architekt. V. Žemkalnis. Taip pat atkreiptas dėmesys į Mažąją Lietuvą. Vokiečiams darant visokius žygius ir steigiant specialias sąjungas Klaipėdos kraštui prisijungti prie Vokietijos, mes negalime sudėję rankas laukti. Nutarta suruošti keletą paskaitų Mažosios Lietuvos klausimais, kad geriau pažintume jos kultūrą, mokslininkus bei rašytojus. Susirinkimas nutarė pasveikinti Mažosios Lietuvos žymiausią rašytoją ir mūsų tautos žadintoją dr. Vydūną.

Numatyta išleisti leidinyje apie

įvairių organizacijų kūrimąsi Melbourne ir jo apylinkėje.

Bibliotekos vedėjas P. Alekna padarė pranešimą apie knygynoskaityklos būklę. Jau surinkta 223 knygos ir suaukota laikraščių ir žurnalų skaityklai. Susidomėjimas biblioteka auga. Knygos palapsniui įrašomos. Už skaitymą imama 3 penų mokesčiai savaitei knygoms įrašyti. Šią Skyriaus tvarkomą biblioteką remia ir kitos organizacijos. PLB Melbourne apylinkė nupirko spintą. Biblioteka veikia kas sekmadienį prieš pamaldas ir joms pasibaigus. Čia priimamas LKF nario ir ALB solidarumo mokesčiai. Nariai išlelė įvairių klausimų skaityklos, jaunuomenės auklėjimo ir kitais klausimais.

Per savo krašto su sostine Vilnium ir Mažosios Lietuvos pažinimą į tautos išlikimą! (k)

ATIDARYTAS INSTITUTAS

Šių metų balandžio 29 d. Melbourne pradėjo savo gyvavimo raidą L. K. F. Karaliaus Mindaugo vardo institutas. Dalyvaujant tautiečių skaičiui instituto direktorius prof. P. V. Raulinaitis savo atidarymo žodyje pareiškė, kad nuo šios dienos institutas įkūnytas tikrovėje ir kaip toks pradeda savo veiklą. Dėl organizacinių sunkumų ir kitų kliūčių, kurioms nugalėti reikalingas darbas ir tam tikras laiko tarpas, institutas savo veiklą pradeda kiek kitokia tvarka, negu yra numatyta instituto veikimo plane. Institutas laikinai apsiriboja duodamas Melbourne lietuvių bendruomenei kas dvi savaites vieną paskaitą. Kai bus nugalėti organizaciniai sunkumai ir atsiradus reikiamam lankytojų-klausytojų skaičiui institutas savo darbą pradės vykdyti visoje savo paskirties plotmėje. Po atidarymo žodžio P. Valius klarnetu išpildė keletą muzikos dalykelių, kuriuos publika plojimu palydėjusi privertė pakartoti. Po sekė oficialioji dalis — prof. P. V. Raulinaičio paskaita: "Lietuvių tautos suverenumo raida", kurioje prelegentas, pasinaudodamas rimtais istoriniais šaltiniais, davė vaizdžią, ilgais šimtmečiais matuojamą mūsų tautos suvereninio gyvenimo rutuliojimąsi ir jo raidą. Savo paskaitos gale prelegentas puikiai apibūdijo patį su-

verenumą kaip toki, duodamas tuo atveju ryškia paties suverenumo definiciją. Antroji minėtos paskaitos dalis įvyksta gegužės 20 dieną. Minėto instituto paskaitų ciklas visuomenės žiniai paskelbtas Australijos lietuvių spaudoje, gi Melbourne lietuvių visuomenei jis bus skelbiamas atskirais skelbimais ir parapijos sekmadienio laikraštėlyje.

Br. Zumeris

MOTINOS DIENA ADELAIDEJE

Šiais metais Motinos Dieną Adelaidės lietuviai minėjo gegužės 6 Katedros salėje. Ją suruošė skaitai ir mūsų vargo mokykla.

Bendruomenės vardu visas motinas pasveikino p. Straukienė. Atitinkamą paskaitą skaitė p. J. Kalvaitis.

Keletas mokinių pasakė tai dienai pritaikintus eileraščius ir savo mamytėms įteikė po puokštę gėlių. Po to mūsų skautės suvaidino "Prie laužo", kuris priminė visiems tėvynės ilgesį ir jos

kančias.

Minėjimas baigtas "Marija, Marija" giesme.

ŽUVO LIETUVIS

1951 m. balandžio 21 d. motociklo katastrofoje žuvo lietuvis Pranas Grybinas.

P. Grybinas važiuojo motociklu kartu su kitu lietuviu. Tuo tarpu juos pavijo kitas motociklas, vairuojamas lenko, kuris buvo neblaiviam stovy. Lenkdamas iš klaidingos pusės, lenkas kliudė pirmąjį motociklą, ko pasėkoje ir įvyko katastrofa. Antrąjį motociklą vairavęs lenkas taip pat užmuštas, gi kartu su Grybinu važiuojo lietuvis Vasiliauskas liko net nesužeistas, o antras lietuvis, J. Bieliūnas, važiuojo su lenku, tik lengvai sužeistas.

Balandžio 23 d. Pr. Grybinas palaidotas katalikų kapinėse Coomundroje (NSW).

Pranas Grybinas gimęs 1910 m. Šakių apskrityje ir į Australiją atvyko 1949 m. gegužės 30 d.

KREPŠINIO VARŽYBŲ EIGA

Pietų Australijos krepšinio pirmenybėse mūsų krepšininkai jau sužaidė šias rungtynes:

Vytis	I kom.	II kom.
— LDS	88:23	62:16
— Mc-Donald	42:24	—
— YMCA	29:21	29:21
— OBI	41:58	18:12
— Latviai	—	33:18
— Estai	54:34	—

VYTIES SPORTO KLUBO ŽENKLELIS

Nario ženklelis jau pagamintas ir gaunamas pas klubo valdybos narius.

Ženklelio projektą paruošė dailininkas Marčiulionis.

PASIKEITIMAS KREPŠINIO KOMITETE

Krepšinio sekcijos vadovui J. Riaubai pasitraukus, Vyties klubo valdyba pakvietė komitetan p. Gudelį ir E. Staugą.

P-nui J. Riaubai už atliktą didelį darbą tvarkant krepšinio reikalus klubo valdyba ir krepšininkai reiškia nuoširdžią padėką.

VYTIES SPORTO KLUBO

RĖMĖJAIS pasirašė:

J. Strankauskas £1.10.0, J. Survila, J. Astrauskas, D. Narkevičius, J. Jansonas, A. Pyragienė, V. Šuksteris, J. Glušauskas, P. Petrikas, A. Vasiulis, P. Marmakonis — po £1.

TAUTOS FONDAS DĖKOJA

Tautos Fondo Valdytojas Prof. J. Kaminskas atsiuntė AL redaktoriaus vardu toki laišką:

"Šiuo kvituoju iš Tamstos gavęs aukų Tautos Fondui DM 341, 33, atsiųstus įvairiais vardais.

Minėtų pinigų gavimą patvirtindamas ir proga pasinaudodamas, Tautos Fondo Valdybos vardu reiškiu labai nuoširdžią padėką Adelaidės lietuviams ir AL skaitytojams už Lietuvos laisvimo darbo parėmimą. Adelaidės Apylinkės Valdybos Pirmininkui ir Valdybos nariams padėką už rūpestingą rinkliavos suorganizavimą ir jos pravedimą. Leiskit man tikėtis, kad ir ateity Adelaidės lietuviai ir AL skaitytojai neužmirš galimai pastoviai Tautos Fondą paremti.

Nuoširdžių linkėjimų.

J. Kaminskas

Tautos Fondo Valdytojas

MUSŲ RĖMĖJAI

Česl. Čekanauskas	4/0
Vyt. Sakalauskas	2/0
J. Lukavičius	2/0
Karolis Reisonas	20/0
K. Jankus	4/0

Visiems mūsų Gerb. rėmėjams nuoširdžiai dėkojame.

Prašoma atsiliepti

VALĖ MILINKEVIČIUTĖ

Ieško: Jonas Baranauskas,
86 Harlem St., Worcester 4, Mass
U. S. A.

A U S T R A L I J A

Naujas ministrų kabinetas

Liberalų-Krašto Partijos, laimėjusios balandžio 28 d. įvykusius parlamento rinkimus, vėl sudarė savo vyriausybę. Į naująjį ministrų kabinetą įeina tik 3 nauji asmenys, gi visi kiti lieka tie patys, kaip ir praėjusiame ministrų kabinete.

Bė to, ryšy su karo grėsme įkurta dar viena ministerija (departamentas) — Gynybos Produkcijos

Imigracijos reikalams lieka tas pats ministeris p. Holt.

Sporto klubui aukojo:

V. Petruškevičius 10/0, V. Šartneris 5/0, J. Karaveckas 5/0, J. Kazėnas 4/0, K. Tvaronas 4/0, J. Matijošaitis 4/0, J. Jaunutis 2/0.

Klubo Valdyba rėmėjams nuoširdžiai dėkoja.

NAUJIENOS

KARAS KORĖJOJE

Jau antrą didžiulę pavasario puolimą kiniečiai ir šiaurės korėjiečiai vykdė šiais metais. Paskutiniam puolimui, kuris prasidėjo gegužės 16 d. ir po 8 dienų sugniužo, raudonieji buvo sukoncentravę daugiau kaip pusę milijono kariuomenės. Tik rytiniame JT fronto sektoriuje, kurį gynė daugiausia pietų korėjiečiai, raudoniesiems pavyko apie 20 mylių įsilaužti gilyn. Tačiau ir čia laiku pribuvę JAV rezervai veržimąsi sustabdė.

Po aštuonias dienas trukusio puolimo raudonieji pradėjo visu frontu bėgti, gi JT kariuomenė persekioja bėgančiuosius.

Viena iš, gal būt, svarbiausių nepasisekimų priežasčių reikia laikyti raudonųjų tiekimo naikinimą. JT aviacija neleidžia nė pasirodyti raudonųjų transporto voroms. Paimitieji j nelaisvę kiniečiai pasakoja, kad jie turi maitintis vienu kepalėliu duonos iš-tisą savaitę, nes ryžių transportai sunaikinti.

Sio pastarojo puolimo metu žuvo apie 50-60.000 kiniečių.

Kokias pasėkas šie raudonųjų pralaimėjimai turės tolimesnei kariškai ir politiška raidai tuo tarpu sunku pasakyti.

TRUMPOS ŽINIOS

— ABC vyr. direktorius, grįždamas iš kelionės po Ameriką, Kanadą ir Europą, kurios metu jis studijavo galimumus įvesti televiziją Australijoje, pareiškė, kad Australija dar ilgai neturėsianti televizijos. Net jeigu darbai būtų tuoj pat pradėti, tai visvien tik apie 1952 metų pabaigą galėtų būti užbaigti.

— Pigiu cheminiu procesu pagaminama medžiaga, panaši į vilnonę. Jos savybės maža kuo skiriasi nuo vilnos. Tokios medžiagos metras kainuoja apie 1 šilingą. JAV kariuomenės atstovai tyrinėja tos medžiagos panaudojimą kariuomenės reikalams.

Šis išradimas suduos didelį smūgį avių augintojams.

— Salvadore (Centrinė Amerikoje) įvyko žemės drebėjimas. Žuvo apie pusantro tūkstančio žmonių. Dešimtys tūkstančių liko be

pastogės.

— Visoj Sov. Rusijoje iškilmingai paminėtas radijo "išradėjas" Aleksander Popovas. Rusai tvirtina, esą jis jau 1895 m. gegužės 7 d. radijo priimtuvą demonstravęs Rusijos fizikų konferencijoje.

Kaip žinome, radijo priimtuvą išradęs Marconi, ne Popovas.

— Nedidelis JAV-bių kariuomenės dalinys iškeltas Islandijos saloje. Islandija savo kariuomenės neturi.

— JAV-bių gynybos ministeris Mr. Marshall pareiškė Senato komisijoje, kad geriausia viltis — mėti karą Korėjoje yra palaužti prieš moralę. O tai galima esą pasiekti sukoncentravus didžiulę naikinamąją jėgą. Nepaprastai dideli nuostoliai palauš pagaliau raudoniesiems norą kariauti.

— Keturių Didžiųjų (JAV, Anglijos, S. Rusijos ir Prancūzijos) vice-ministeriai, kurie jau keletas mėnesių veltui bando sustatyti dienotvarkę būsimai tų valstybių užs. reikalų ministerių konferencijai, po 50-ties posėdžių nepažengė nė kiek į priekį. Susitarimui pagrindo nematyti.

— Eniwetok koralų saloje (Didžiajame Vandenyne) buvo vykdomi JAV-bių naujų atominių ginklų bandymai. Bandymų rezultatai laikomi paslapyje, tačiau pareiškama, kad jie esą puikiai pavykę.

— Australijos gyventojų skaičius 1950.XII.31 d. buvo 8.315.799 Gyventojų padidėjo per metus 260.000. Iš jų 112.412 yra natūralinis prieauglis ir 152.505 imigrantai.

— JAV-bėse nukritus šešių motorų bombonešiu žuvo 23 įgulos nariai.

— Vakarų Australijoje aptikti laukai, kur, kaip rodo padaryti tyrimai, gilumoje gali būti naftos. Artimiausiu laiku, dalyvaujant J. A. V-bių naftos ekspertams, bus pradėti gręžti šuliniai. Plotas, kuriame spėjama esant naftos, siekia apie 386.000 kv. mylių.

— Sovietų pulkininkas Boris Šapošnikov pabėgo į Vakarų Vokietiją. Saugumo organams jis pareiškė:

"Aš pabėgau perpildytas Sovietų karo tikslų. Jų planai yra tokie: (1) Vakarų Vokietija turi būti užimta iki pat Kanalo krantų; Ispa-

nija turi būti užimta parašiutininkų armijos, kuri jau pilnai paruošta.

(2) Skubiu puolimu turi būti užimta Šiaurės Afrika, Persija ir Suezio kanalas.

(3) Po to 300 rusų divizijų ir Kinijos armija smogs Tolimuose Rytuose.

Karas numatoma tęsis virš vienu metu. Rusija tada pasiūlys J. A. V-bėms mažą interesų zoną".

— JAV pasiūlė priimti tikraisiais Atlanto Pakto nariais Graikiją ir Turkiją. Manoma, kad jos netrukus bus formaliai priimtos.

— Keturių valstybių (JAV, Britanijos, Prancūzijos ir Italijos) karo laivynai pradėjo manevrus Viduržemio jūroje, kurie truks vieną savaitę.

ATSIŪSTA PAMINĖTI

Petronėlė Orintaitė — ŠULINYS SODYBOJ, lyrika. Iliustravo Mikas Šileikis. 96 psl., Chicago, 1950 Juozas Krūminas — NAKTIS VIRŠUM ŠIRDIES, apysaka, 141 psl., kaina 1,50 dol. Dail. P. Os-molskis. Išleido Lietuvių Spaudos Centras Amerikoje GABIJA. Knyga gaunama šiuo adresu: Gabija, 340 Union ave., Brooklyn 11, NY U. S. A.

A I D A I, Nr.2(37) ir 3(38) 1951 m. vasario ir kovo mėn., mėnesinis kultūros žurnalas. Leidžia Tt. Pranciškonai, red. Ant. Vaičiulaitis. Adresas: AIDAI Kennebunk Port, Maine, USA. Prenumerata metams 6 dol.

A T E I T I S, Nr.2(23), 1951 m. vasario mėn. Lietuvių katalikiškojo jaunimo žurnalas, 40 metų sukaktuvinis numeris, 96 psl. Adresas: Ateitis, 417 Grand St., Brooklyn 11, N. Y., USA. Prenumerata metams 3 dol.

N E M U N A S, nepriklausomas kultūros žurnalas, 1951 m. kovo mėn. Nr. 5. Red. Liudas Dovydenas. Adresas: 2140 Brick ave. Scranton, Pa., USA. Prenumerata metams 4,80 dol.

1951 m. birželio 15 d. 8 v. vak. Adelaidės Lietuvių Kapela ruošia Kings Ball Room salėje linksmą ŠOKIŲ VAKARĄ (Salė yra King William ir Cunington gatvių kampe)

Rengėjai

Teisės patarejas

Pradedant šiuo numeriu, įvedame teisės skyrių. Tikimės, kad toks skyrelis bus ypatingai naudingas mūsų skaitytojams, nes su teisiniais neišskumais mums tenka kas žingsnis susidurti.

AL Redakcija

TEISĖS PATARIMAI

Visi tie, kurie reikalingi teisės patarimų, raštu gali kreiptis į LTDU Australijos Skyriaus Valdybą šiuo adresu: 154 Drayton St., Bowden, Adelaide, S. A.

Atsakymai jiems bus duodami per Australijos Lietuvį jo atitinkamame skyriuje.

LTDU Australijos Skyriaus Valdyba

J. V-kas, Keller-Berrin, W. A.

1) Aš noriu persikelti į Tasmānijā. Ar galima tai padaryti ir kur tuo reikalu kreiptis?

— Galima. Reikia kreiptis į savo Employment Service, pridėjus prie prašymo pažymėjimus raštu kad Tasmānijoje yra Tamstai ir butas ir darbas. Sutarčiai pasibai-gus tų pažymėjimų nebereikia.

2) Mano mažametė duktė, eidama į mokyklą susilaužė kojos pėdos kaulą. Už gydymą sumokė-jau £15. Ar galiu išlaidas atgauti ir kur tuo reikalu reikia kreiptis?

— Negali atgauti, tik gali nemokėti nuo tos sumos "taksos", pajamų mokesčio. Turi kreiptis tuo reikalu (ne vėliau tų metų, kada įvyko nelaimė) į "Income tax and social services contribution" įstaigą.

3) Keturis mėnesius aš išbuva-vau kelneriu, bet kelnerių unija man uždraudė kelneriauti. Ar aš galiu įstoti į kelnerių uniją?

— Gali įstoti, jei įrodysi pa-žymėjimu ar kitu panašaus turinio raštu, kad prieš tai esi buvęs kelneriu.

A. Jakštas, Sydney.

Prieš išvažiūdamas į Aus-traliją aš buva-vau gavęs efidevitą va-žiuoti į Ameriką. Dabar aš noriu išvažiuoti į Ameriką. Ar galėsiu? Kur tuo reikalu kreiptis?

— Galėsi, jei būsi pabaigęs darbo sutartį ir gavęs Amerikos konsulo vizą. Jai gauti reikia kreiptis į Amerikos konsulą Mel-bourne. Kaip ilgai trunka vizos gavimas galima tik apytikriai pa-sakyti, maždaug 2-3 metus. Daro-

ma žygių DP palengvinti kelionę į Ameriką. Pakol dar nieko tikra nėra.

KNYGOS BIČIULIŲ KLUBAS

Lietuviškai knygai pasirodyti sąlygos ne savoje tėvynėje yra sunkios, bet su visuomenės para-ma tos sąlygos yra nugalimos. JAV, Anglijoje, Vokietijoje ir ki-tuose kraštuose yra gana popula-rūs knygos bičiulių klubai, kurie daug prisideda prie knygos išlei-dimo, jos atpigimo ir populiai-nimo.

Tokį klubą — Knygos Bičiulių Klubą — dabar suorganizavo Lie-tuvių Spaudos Centras Amerikoje Gabija, kuri ligi šiol sėkmingai vykde ir tebevykdo lietuviškų knygų telkimą ir jų platinimą vi-same laisvame pasaulyje.

Knygos Bičiulių Klubo nariais kviečiama visa skaitančioji visuomenė. Kiekvienas narys, įmokėjęs 5 dol. mokesį, gauna naujų kny-gų ne mažiau kaip už 8 dol. Pir-maisiais metais Knygos Bičiulių Klubo nariai gauna mūsų žymių jų rašytojų naujai išleidžiamas šias grožinės literatūros knygas:

Juozas Kruminas — Naktis viršum širdies, apysaka (jau išleis-ta); Jurgis Savickis — Raudoni batukai, rinktinės novelės; Nelė Mazalaitė — Mėnuo, vadinamas medaus, apysaka; J. Jankus — apysaka; Liudas Dovydėnas — Per Klausučių ūlytėlę, apysaka.

Kaip matyti, išleidžiamų knygų autoriai yra mūsų visuomenei ži-nomi ir skaitomi. Kiekvienas jų yra išleidęs po kelias knygas, ir tas liudija šių autorių populiariu-mą.

Metinis 5 dol. (£2 5.0) Knygos Bičiulių Klubo nario mokesis siunčiamas šiuo adresu: GABIJA 340 Union ave., Brooklyn 11, N. Y., USA

INŽINIERIŲ DĖMESIUI.

Manyciau, būtų naudinga turėti savo lietuvių inžinierių draugi-ją Australijoje. Labai prašyčiau visus collegas inžinierius tuo rei-kalu atsiliepti. Pasisakius teigia-mai bus imtasi iniciatyvos sušaukti bendrą suvažiavimą.

Pareikštą nuomonę, nurodant savo adresą prašom siųsti B. Daukui, 12 Haven St. Merrylands Sydney, N. S. W.

B. Daukus

Gervazas Maukelė

ČIA NE TĖVIŠKĖ, OI NE! IR JAUTIESI KAIP SAPNE

Tautiečini, palindusiam
po nuosava pastoge.

Oi kas dipai, do dipukai:
Vienas taupo, kitas — ne.
Ir kas gūžtą susisuko,
Ir tas jaučias kaip sapne...
Vis dar kartais jam atrodo
Jo namai lyg svetimi:
Nėr prie jų čia seno sodo,
Šulinio su svirtimi.
Čia pavasariai bežadžiai,
Gegužė neužkukuos.
Styri stuobriai nuogų medžių
Geltonuojančius laukuos.
Nėr čia klevų šimtamečio,
Žalio gluosnio paupy.
Eukaliptas šakas skečia,
Šniokšdamas čia tau, DiPi.
Ir DiPi tu čia jautiesi...
Kas tave čia besupras.
Vieškeliai į šiaurę tiesias,
Bet kol kas ne dėl tavęs.

INŽINIERIŲ DĖMESIUI VIKTORIJOJE

Iniciatorių grupelė numato grei tu laiku sušaukti Melbourne ir apylinkėje gyvenančių lietuvių inžinierių, architektų, technikų su važiavimą-susirinkimą. Bus aptar ti mums aktualūs klausimai ir pa-sitarsime dėl ateities veiklos. Kviečiame visus Viktorijos valstybėje gyvenančius inžinierius, architektus, technikus registruo-tis pas arch. K. Mioldažį, 47 Napier St., Fitzroy, Vic.

K. Mioldažys

TAUTIEČIAMS, GYV. N. S. W. QUEENSLANDE IR A. C. T.

Į gautus užklausimus emigraci-jos į USA reikalu pranešu, kad pagreitintas išvažiavimas liečia šiuo metu tik tuos asmenis, kurie dar nėra padavę pareiškimo nuo darbo sutarties atleisti. Norintie-ji užvesti išvažiavimui bylą pra-šau pranešti man ir aš prisišiu visus reikiamus blankus.

Adresas: 28 College St., Syd-ney, N. S. W.

A. Ustjanauskas

ALB Krašto V-bos Sekretorius

Tikras spaudos rėmėjas laik-raščio neprenumeruoja, bet jį pa-siskolina iš draugo.

(Iš moderniosios tautosakos)

Decorated
LEATHER GOODS
Camp St., Beechworth, Vic.
gamina aukščiausios rūšies
lietuviško stiliaus odos dir-
binius

T A U T I Š K I

kaklaraikščiai (£1), juos-
tos (£3), juostelės kny-
goms (5 šil.), juostelės pa-
galvėlėms (10 šil.). Spalvų
ir derinių įvairumas. Ga-
minama ir pagal užsaky-
mą. Meniškas darbas.
Kreiptis: Australijos Lie-
tuvis, 35 Cator St., Hind-
marsh, Adelaide, S. A.

PONIŲ IR PANELIŲ
D Ė M E S I U I !

dažau antakius ir blakstienas
geriausiais europietiškais dažais.
Adresas: 202 Hutt St., Adelaide,
I aukštas. Važiuoti tramvajais:
Kingswood, Fullarton-Springfield
iki Halifax St.

Prašomi atsilipti
VLADAS ŠUMSKAS
ir VALENT. KUTAS
St. Baltulis, Holding Centre,
Woodside, S. A.

Paieškomi
IGNAS BIELIUNAS ir
LEONAS ŽEMAITIS. Ieško:
Giliaras Urbonas, 135 Larroque,
BANFIELD, BS. AIRES
Argentine

Visuose reikaluose Jums padeda

JUOZO ŽUKAUSKO

KALBINĖ — TEISINĖ — INFORMACINĖ — PAGALBA

Dokumentų vertimai ir jų tvirtinimas. — Visų rūšių raštai
angliškai — Visokiariopa informacija. — Kalbinė pagalba iš-
taigose. — Tarpininkavimas perkant ar parduodant nuosavybę
Atsakymai į klausimus. + Pasitarnaujama ir korespondenci-
niu būdu.

Kreiptis:

Kasdien 2—5 val. p. p. ir šeš-
tadieniais 10—1 val. —
706 Manchester Unity Building
185 Elizabeth St.
S y d n e y Tel.: M4878

Kasdien 6—8 val. vak. —
10 Peel St.,
Kirribilli,
S y d n e y.

Tel.: XB4312

Korespondencijai adresas: Box 58, Milson's Point P.O., Sydney

Esame gavę ir tuoj pat prista-
tome

LIETUVIŠKAI - ANGLIŠKUS
ir
ANGLIŠKAI - LIETUVIŠKUS
Ž O D Y N U S

talpinančius apie 70.000 žodžių,
išleistus Londone 1951 m. Žodyno
kaina 32/8. Žodynai ir kitokios
knygos beveik visomis Europos
kalbomis taip pat gaunamos mū-
sų knygyne.

Visa korespondencija, jei gali-
ma, anglų arba vokiečių kalbomis,
adresuojama:

Minerva I. M. L. & B. S.
Import Dept.
26 Moonee St., W.2
MELBOURNE, Vic.

Atsakymui prašome pridėti paš-
to ženklą už 6 pensus.

N A M U S

AR ŽEMĖS SKLYPĄ
geriausia pirkti tarpininkau-
janč

WESTERN & COCKS

Nekilnojamųjų turtų parda-
vimo agentai. Sąžiningas
patarnavimas. Sutvarkomi
visi pirkimo ir paskolos gavi-
mo dokumentai.

Adresas:
Savings Bank Buildings
(8-tas aukštas)
Kings William St. Adelaide
Tel. C 3942, priv. X4461 ir
LF 3350

L A I Š K A I

L i e t u v i a m s

lietuvių katalikų religinis laikraš-
tis. Leidžia Tėvai Jėzuitai. Užsi-
sakyti galima pas:

Rev. S. Gaidelis, S. J.,

264 Miller St.,

North Sydney, N. S. W.

Prenumerata metams tik 9/0

AUSTRALIJOS LIETUVIS
redaguojamas Redakcinės Kole-
gijos. Ats. redaktorius Jurgis
Glušauskas. LEIDĖJAS — Aust-
ralijos Lietuvio Leidykla. Raštus
Redakcija taisy ir trumpina savo
nuožiūra. Honorarai mokami tik
iš anksto susitarus. PRENUME-
RATA: metams 28 šil., pusei me-
tų 14 šil., 3 mėn. 8 šil. Užsienin
kaina ta pati. Atskiras numeris
1/4. SKELBIMAI: 2 pensai už
žodį. Už skelbimų turinį Redakci-
ja neatsako.

Adresas:

AUSTRALIJOS LIETUVIS
35 Cator St. H i n d m a r s h,
A D E L A I D E, S. A.

The Australian Lithuanian, the
Lithuanian fortnightly. Autho-
rised Jurgis Glušauskas.

Printed by Australijos Lietuvis
Publ. Co., 35 Cator St. Hind-
marsh, S. A.